COMPETIȚIA SURPRIZELOR

CUPA ROMÂNIEI

MERGE PE DRUMUL SĂU...

Așteptările n-au fost înșelate. De altfel, Cupa României — aceastâ competiție a TUTUROR echipelor — rareori s-a dezmințit. Și n-a făcut-o nici duminică. Divizia A a pierdut cinci din echipele sale în confruntările cu Divizia B, C și categoria municipală ! Jiul, Steagul roșu, Universitatea Craiova, A.S.A. și C.S.M. au părăsit arena, lăsînd calea liberă spre optimi divizionarelor C Constructorul Galați și Știința Petroșeni, și divizionarelor B Metalul București (mare specialistă în jocurile de Cupă), Chimia Rm. Vîlcea și F. C. Galați — performerele acestei etape. Alte cinci frunțașe s-au calificat grație unei prevederi regulamentare privind egalitățile după prelungiri : Petrolul, U.T.A., Farul, Rapid și C.F.R. Cluj, care — deși au aliniat, ca și celelalte, formații complete — au promovat în etapa următoare pentru că jucau în deplasare... Progresul București, Autobuzul București, C.S.M. Sibiu, Carpați Sinaia și Ceahlăul P. Neamț — alte evidentiate ale acestei duminici de Cupă — le-au ținut în șah și silit să dispute și prelungiri. Doar Dinamo București, „U" Cluj și Sport club Bacău și-au onorat prezența și prin joc și prin scoruri concludente, care exprimă diferența de categorie.

În rîndurile care urmează vom prezenta cîteva din secvențele interesante, surprinse mai ales din meciurile echipelor-revelații.

Însemnări de reporter DE LA ETAPA „ȘAISPREZECIMILOR"

ATITUDINI ÎN ANTITEZĂ

Ar fi foarte multe lucruri de spus și multe comentarii de făcut pe marginea partidei de la București, în care U.T.A. a scăpat ca prin minune, „de sub roțile" Autobuzului, obținînd un norocos egal, suficient totuși calificării. Multe fapte și elemente semnificative care, de regulă, nu-și găsesc locul într-o cronică obișnuită de meci.

Așa, de pildă, s-ar putea vorbi, acum, despre atmosfera sărbătorească, ocazionată de un asemenea eveniment sportiv, în viața unui colectiv mai puțin cunoscut pentru realizările sale pe plan fotbalistic. Despre cadrul organizatoric fără repros, asigurat de gazdele înțelegerii, despre entuziasmul și sportivitatea publicului, în majoritate muncitori al marii uzine bucureștene de autobuze.

S-ar mai putea aminti aici, referindu-ne la partida propriu-zisă, despre marile momente de suspens ale întrecerii : despre golul egalizator din min. 90 al lui Pojoni, care a spulberat în același timp un cosmar pentru unii și un vis frumos pentru alții ; despre numele unor anonimi ca Bică, Diaconu, Bobin, Rentea, Cosma sau Tiniche care au eclipsat pe aceles mai sonore ale lui Kun, Pojoni, Broșovschi, Petescu sau Popovici ; despre...

Două lucruri, mai bine-zis două atitudini, merită însă mai mult decît toate celelalte să ne rețină atenția. Prima dintre acestea, vizează pe U.T.A. și felul puțin convingător în care fosta campioană a țării a știut să-și onoreze cartea de vizită în compania unui adversar de categorie inferioară. Adversar pe care de la început, se pare, l-a desconsiderat, și în fața căruia a găsit, pentru a-l depăși, mai puține mijloace fotbalistice și mai multe modalități de a-și dovedi presupusa superioritate. Printre acestea din urmă, și repetatele manifestări de aroganță ale lui Broșovschi, risul continuu și disprețuitor al lui Pojoni, exhibițiile tehnice de prost gust ale lui Popovici, protestul colectiv al formației arădene la neacordarea unui gol înscris după un ofsaid semnalizat de tușierul D. Rădulescu — gol care chipurile, ar fi satisfăcut, mai devreme cu cîteva minute, modesta pretenție a calificării pe baza unui rezultat de egalitate și a regulamentului competiției.

Cealaltă atitudine aparține echipei Autobuzul. O atitudine realistă, hotărîtă și demnă. Luptînd frumos, fără complexe, elevii antrenorului **M. Samureanu** și-au întrecut mai valoroși lor adversari nu numai la capitolul voință, ci și la acelen care au, în linii mari, schema și tactica jocului de fotbal". Bucureștenii nu s-au descurajat în nici unul dintre momentele care au restabilit egalitatea pe tabelele de marcaj, nu și-au făcut reciprocilor reproșuri pentru greșeli, chiar decisive, și nici nu au protestat atunci cînd la centrarea care a precedat primul gol al lui Domide, mingea depășisc, se pare, linia de fund a terenului.

Așadar, două atitudini, față în față, și o concluzie care de fapt înseamnă o invitație pentru cei mai mari de a urma, cîteodată și exemplul „celor mai mici".

Mihai IONESCU

N-AU PUTUT, DAR NICI NU PREA S-AU STRĂDUIT...

La București, pe stadionul din Șos. Ștefan cel Mare, s-a consemnat cel mai mare scor al „16"-imilor Cupei. Desigur că, la prima vedere, acest 7—0 în favoarea dinamovistilor a surprins, deși era binecunoscută diferența de valoare dintre cele două oaritenere. Pe teren, însă, forma actuală a jucătorilor și-a spus cuvîntul cu multă tărie. Elevii lui Nelu Nunweiller au evoluat cu dezinvoltură, au țesut cu finețe „broderiile fotbalistice, răsplătite din plin cu aplauze, și au pretins poarta adversă atunci cînd au dorit.

Replica făgărășenilor a fost însă pală, cu mult sub posibilitățile arătate de ei în turul campionatului diviziei secunde. Antrenorul Petre Rotaru poate invoca lipsa cîtorva titulari importanți (Naur, Dumitrescu și Tăulea — suspendați), fiind nevoit să facă unele mutații în echipă, care au deregiat funcționarea normală a tuturor compartimentelor. Într-adevăr, echipa Chimia a acționat fără orizont, sistemul ei defensiv s-a dovedit incapabil de a contura sarcinile depuse de portarul Bodnărescu să stăvilească atacurile bucureștenilor, iar componenții liniei de înaintare au încercat zadarnic, prin acțiuni individuale, să creeze breșe în apărarea adversă.

Pe parcursul întîlnirii, făgărășenii au avut inițiativa. În unele perioade, dar ei n-au reușit să înșele vigilența portarului Rămureanu. Inaintașii Chimiei s-au complicat în fazele de finalizare, pașindu-și balonul unul celuilalt sau, atunci cînd s-au decis să șuteze, au greșit ținta. Cea mai mare ocazie irosită de ei s-a consumat în minutul 66, cînd Feher, executînd penalty-ul acordat, a trimis balonul din mijlocul porții și astfel Rămureanu l-a respins !

Chimia a evoluat destul de slab la București, lăsînd impresia că a venit pe stadionul Dinamo ca să-și îndeplinească doar o obligație...

Pompiliu VINTILA

BUCUREȘTI. — Dinamo s-a calificat fără dificultate. În fotografie, Lucescu sufocă la poartă, deși este înconjurat de trei apărători de la Chimia Făgăraș.

Foto: Ion MIHAICA

OFENSIVA ORĂDEANĂ STOPATĂ

Tradiția fotbalului orădean mit, totuși, a pastilă tonifi două echipe în „16-imile" C mâniei, orașul de pe Crișu a lăsat să se înțeleagă că s sale fotbalistice rămîn în chiar dacă, după etapa rec sumată, drumul s-a oprit poalele piscului.

Desigur, marea perf competiției a fost mica ec talul. Echipa aceasta este mică, încît, o vreme, nu s-a precizie în ce eșalon activ cindu-se în dreptul ei — județean, cu sentimentul că ție dintrun strat inferior putut cuteza. În niel un ca lungă atît de sus. Ei bine Oradea este frunțașa cam **municipiului Oradea.** Repre trebuie să recunoaștem, în 16-imi a trebuit să în partenere (printre care e Divizia C și B), cu toate eli terenul de joacă Iliiuat „Voința", dacă ei nouă mun doi ingineri fotbaliști ai într amintite.

Și iată și pe „U" Cluj fată cu această formație pig bunele de lemn sînt întesat rile și pomii s-au îngreunat tatori nerăbdători, fiecare cu ascunsă de a vedea și un ritabil îngenunchiat. Studenții zechipaseră și n-am putea aveau mina cea mai liniștită tință (Un eventual insucces, cu pasa neagră din campion declanșat, cu siguranță, o proporții). Metalul se lasă Război psihologic ? Nu știm de minute înaintea fluierului început al partidei, masa co oameni refuzată de capacitatea arenei și strînsă la întîmplare este alcătuită din peste de zece autoturisme. Din aceste mașini particulare, ale cărorproprietari sînt proprii colegi de serviciu, coboară cei 14 fotbaliști ai asociației sportive Metalul. Se echipează la timp, ieșind și ies la încălzire: îmbrăcații în tricou albastru și chilot alb, par mai bondoci și mai stîngaci decît atleții superbi sub culorile clasice albnegre...

Rezultatul se știe. Deschizînd scorul în min. 3, Metalul a avut 19 minute înaintea promovării mai departe. Dar „U" a făcut o cruciadă de orgoliu și a marcat patru goluri (două în ultimele zece minute), valorificînd un atu esențial: tehnica individuală. Altminteri, fizic, forțele au fost egale, iar de partea cui a fost mai mult elan și o voință mai aprigă, nu e greu să dăm un verdict, pe care, desigur, îl bănuiți. Am avut curiozitatea să ne strecurăm, la sfîrșit, în cabina acestor înfrînți. Stăteau cu capul pe mîini, pe genunchi și cu capul în piept. Antrenorul lor, Ioan Schwartz, îi privea în tăcere, ar fi vrut să le spună ceva, dar nu știa cum să începă, pentru că e greu să știi o cuvîntare în fața unor învinși merituoși. Pînă cînd, cineva a întrebat :

— Tovarășe antrenor, vă rog să ne spuneți dacă am făcut totul în această partidă.

— **Știu că voi ați visat să treceți și peste „U" Cluj dar experiența mea îmi spunea că nu am voie să cred în imposibil. V-am lăsat să sperați și acum am datoria să vă asigur că ați făcut tot ce era omenește posibil pentru a ține piept unei formații de anvergură.**

Ne apropiem de jucătorul Gall și îl soptim :

— Ce credeai dumneata înaintea acestui meci ?

Ne-a răspuns :

— **Eu am crezut că „U" Cluj ne va desconsidera și va veni aici cu tineret-rezerve. N-ar fi fost poate fairplay, dar mi-am zis că așa vom cîștiga. Cînd le-am văzut formația, m-am speriat. Dar după trei minute, la 1—0 pentru noi, m-am apropiat de colegul meu Günder și i-am spus: „Ăla e, avem jocul în mînă !" Deznădămîntul însă, mă contrazice.**

Ieșim afară și un adevărat „stat major" al întreprinderii așteaptă băieții pentru a-i felicita. Ei sînt cei care, acum șapte ani, au sorțit ideea inițiativa spontană de a se înființa o echipă de fotbal. Nu i-am întrebat cum îi cheamă, nici dinsii n-au avut nici cea mai mică inițiativă în acest sens. Au vrut să rămînă anonimi și discreți, la fel ca și pasiunea lor dezinteresată pentru sport.

La poarta stadionului se grupa echipa F.C. Bihor, spectatoare la acest meci, cu 24 de ore înaintea confruntării cu Sportul studențesc. **Toni Ferenczi**, antrenorul, îi dăscălea : **„Să luați aminte cu cîtă voință se abordează o întîlnire de fotbal. Dacă ați avea și voi aiita ambiție cită au fotbaliștii arieșeni de la Metalul, am fi ajuns astăzi departe !"**

În pauza meciului F.C. Bihor — Sportul studențesc, Glasul lui Ferenczi răzbate pînă la cabina arbitrilor : **„Mai multă ambiție, mai multă atenție!"** Era 0—0.

După repriza a doua, la 0—1, **Anton Ferenczi** tace, ridică doar dezndăjduit din umeri...

Ion CUPEN

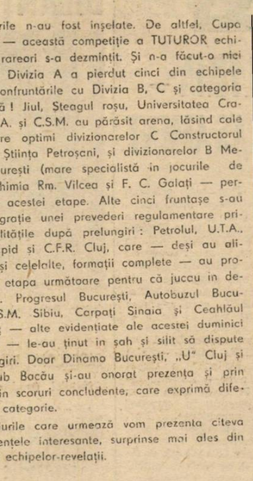

BUCUREȘTI. — De data aceasta, Deselnicu reușește să respingă atacul Metalului București dar „U" Craiova vo suporta, pînă la urmă, o severă înfrîngere... Foto : V. BAGEAC

O RAZĂ DE SOARE PE NOROI...

Meciul de la Sibiu tocmai sta să înceapă. Foile de arbitraj se completaseră, jucătorii se pregăteau să lase la încălzire, cînd — de sub tunelul care duce la teren — au apărut spre vestiare niște fărturi negre, cleioase dar vesele, cărora doar ochii din caa li se mai distingeau... De fapt, se încheiase partida derby a etapei de rugby, **C.S.M. Sibiu — Universitatea Timișoara** și adepții sportului cu balonul oval se îndreptau, plini de noroi, spre vestiare, nu înșă fără a arunca în treacăt : **„Să vă vedem pe voi, cum o să mai jucați fotbal pe terenul asta..."**

Și, într-adevăr, a fost foarte greu de jucat. Picioarul refuza să lasă din noroi, mingea ridea parcă singură de festele pe care le făcea. tuturor. **Tănase** stropește un adversar, „chiorîndu-l", pentru ca apoi să ceară scuzele de la Constantea, ca uneori în cuplu : **Constantinescu** și **Bălosu** îi lovește din aer cu Ca la oină, dacă vreți ! Farul cearcă să-și dirijeze toți jocul margini pe terenului, scolo unde mîntul e mai ferm. În mijlocportiunea cu scene ridicole, penibile, nimeni, aproape nu semeta să joace, ci cei mult incscape de mîngîe.

Și, deodată, în acel noroi a apărut o... rază de soare. **Gabel** (18 ani, fost component al echipei de juniori a **Școlii sportive** din **Sibiu**, deventă campioană balcană în 1971, și de curînd cat la trialul selecționatelor vizia secundă), plutea parcă

peste glod. La C.S.M. Sibiu mai joacă, în afara lui Gabel, din vechea echipă de juniori și **Turlea.** Ambii, și împreună cu ei încă vreo 5—6 jucători ai formației C.S.M. în vara trecută, de la Independența), jucau pentru prima oară într-o competiție oficială, împotriva unei divizionare A. Și nu au făcut-o deloc rău ! Gabel, înfrînzi acesta fiorile frav, ușurel, numai bun pe un asemenea teren, a devenit, o bună perioadă de timp, stăpînul centrului terenului. A preluat o mulțime de mingi venite de la apărarea proprie, a izbutit aproape de fiecare dată să scape de adversarul din față și a lansat în adîncime vîrfurile. A ieșit din teren după 6 minute din prelungiri, obosise.

Final destul de curios în meciul de la Sibiu. O echipă inferioară numeric (**Serfőző** fusese eliminat), într-o categorie mai mică, ataca aproape continuu în prelungiri, iar divizionara A se apăra pentru a smulge meciul nul necesar calificării. Sibienii ar fi putut să și cîștige, dar bara s-a opus, cu 3 minute înainte de finalul prelungirilor la sutul lui Floarea. În ușoară ceață auzil, atunci din inimile celor 7 000 de spectatori. Se spulberase ultima ocazie a unui rezultat-surpriză pe care îl dorșeră atît de mult cu toții — public, antrenori, jucători. O victorie care, poate, ar fi și meritat-o după evoluția în general a jocului, dar care a fost obținută de echipa cu mai multă experiență.

Dumitru GRAUR

CUI ÎI VINE RÎNDUL ?...

Timp urît, burniță, teren greu, joc dîrz, dar în limitele sportivității, mari ocazii de gol ratate la ambele porți din poziții excelente, patru goluri, unul mai frumos ca altul, 2 000 de spectatori zgribuliți, gălăgioși, încurajîndu-și permanent favoriții, victorie incontestabilă a outsiderului și...

la sfîrșit, în minutul 91, un pălici de semifinală !

— **Felicitări Paule ! Ați jucat bine, meritați victoria. Vă în continuare, multi succes !...**

Recunoaștere de complezență ? Nu decam. **Constantin Cernăianu** l-a sincer mîna antrenorului Me

epilog

t mai florești,

... Nici strîns lalului

UN DUBLU SUCCES GĂLĂȚEAN

Știa ea ce știa entuziasta galerie locală care simbătă în ziua meciului Constructorul — Jiul, își ocupase locul din timp, într-un sector central al tribunei I. Venise pregătită ca pentru un meci mare, cu steaguri și steguțe ale asociațiilor cu talangi și sirene, precum și cu o disponibilitate în... voci demnă de un rezultat pe măsură...

Pe fondul unei zile însorite, ambianța cochetului stadion Dunărea era splendid creată, rămînea ca acolo, în teren, formația într-alți de mult adulată să răsplătească străduințele zelosilor suporteri — cei mai mulți dintre ei salariați ai întreprinderii de construcții și montaje siderurgice — printr-o prestație care să depășească condiția sa de diviziona-ră C...

Așa a și fost, echipa antrenorului **Vasile Luban** evoluînd lucid, dezinvolt, cu desee momente de fotbal mai bun decît cel oferit de partenera sa de întrecere. Jiul, una din frunțașele actualei ediții a Diviziei A. Ce mai încoace și în colo: „11"-le Constructorului Galați era omogen, avea o bună organizare și orientare, punea serioase probleme unei defensive de natură, atît de călită în b tuate ani în șir pe cîmpuri viziei A.

Văzîndu-ne mirarea, cunoscutbitru **dr. Grigore Birsan,** aflat noi, în tribună, ne dezlega încet o serie de enigme. **„O parte dintre jucătorii Construc — ne spunea el — au evoluat mații din eșalonul secund al fi lui nostru..."**

Și a început să-i insire : **Șerbănoiu** a jucat la fostul Sp gistul și la Flacăra Moreni; **peanu** are cîteva jocuri la Divizia A ; **Podeț** a făcut din echipa lui F.C. Galați, **Olteanu,** un fundaș central la fel ca fratele său **Marin,** Steagul roșu. Și cam la fe lucrurile și în cazul altor Constructorului, ca **Petrea, nega, Vochin** și **Mania.**

— **Ce merit îi revine, în condiții, antrenorului Vasile** — se ridica, în mod firesc într Tot Grigore Birsan (acest a cavaler al fluierului nu lips la antrenamentele formațiilor

tene, conducînd multe din jocurile lor amicale) stabilește cu precizie adevărul ! **„Unul foarte mare. Și anume acela de a fi reușit să îmbine armonios experiența celor de care am vorbit cu elanul tinerilor Ploieșteanu, Ghica și Manolache, elemente cresute în pepiniera Constructorului, încadrîndu-i pe toți într-o disciplină tactică clară, eficientă" !**

„...Veți mai auzi lucruri frumoase despre această echipă", a timut să mai spună vecinul nostru de loc, încheind astfel pledoaria sa în favoarea Constructorului Galați. O pledoarie susținută de altfel cu brio în ceea ce însuși subiectul nostru, o performeră a acestor 16-imi tratată din această cauză, mai pe larg în rîndurile de față.

★

A doua zi, pe același teren, F.C. Galați contribuia la eventul gălățean, întrecînd și ea o formație din prima divizie a țării, pe C.S.M. Reșița. Într-un fel, echipa lui Teașcă... recidiva. cunoscînd că și în trecuta ediție a Cupei ea se comportase în mod remarcabil, fiind eliminată cu cinste, în sferturi, la Brașov, de Rapid.

Cum a jucat duminică F.C. Galați? Într-atît de superioară a fost adversarului ei, în prima repriză, la toate capitolele, încît un spectator neavizat ar fi putut crede că, în fotbalul nostru, denumirile diviziilor se fac în ordinea inversă... alfabetului.

„A fost cea mai bună repriză de fotbal pe care o reușesc băieții mei în sezonul acesta, ne mărturisea antrenorul în timul care ne transporta duminică seara spre București. **O repriză de fotbal autentic, datorită următoarelor atribute : un mare angajament fizic, cu sprinturi după sprinturi și în atac și în defensivă, acțiuni în viteză purtînd amprenta unei oarecare științicozități tactice. Și dacă scorul nu a luat proporții în această parte a jocului, faptul se datorește unor cauze pe care vom încerca să le eliminăm împreună".**

Totuși, Teașcă era ne deplin mulțumit, echipa lui contribuise, împreună cu Constructorul, simbătă la frumosul eveni gălățean.

G. NICOLAESCU

DA, PROGRESUL POATE SPERA...

Jucătorii echipelor Progresul și Petrolul ieșeau la încălzire. Ne-am apropiat de grupul celor de la Progresul, împreună cu cîțiva suporteri, împinși de curiozitate. Antrenorul **Eugen Iordache** le dădea elevilor săi ultimele indicații: **„Nu uitați! Jucați simplu, dinir-o bucată. Nu vă complicați, căci terenul este extrem de greu. N-aveți interes să vă irosiți forțele conducînd mult mingea".** În realitate tabără a petroliștilor, **Ilie Oană** privea de la distanță execuțiile pe care le efectua fiecare jucător în parte.

Se aude fluierul prelung al arbitrului **C. Ghiță** care cheamă echipele la întrecere. Pe culoarul de sîrmă care duce spre cîmpul de joc un om cu părul cărunt trece pe la fiecare jucător tinăr de la Progresul și îi șoptește ceva la ureche. Îl recunoaștem : este **Marin Nicolae,** unul dintre cei mai vechi și pricepuți conducători.

— Ce le-ai spus băieților, nea Marine ?

— **Să le spun ? Să joace curajos, că n-au ce pierde. Să tase emotile la cabine, întotdeauna pe cei mai tineri caut să-i conving că datorită vîrstei lor au un „atu" în plus față de adversarul direct. Le mai spun să lupte din răsputeri că atunci publicul va fi de partea noastră.**

Meciul dintre Progresul și Petrolul a început. Mica galerie ploieșteană, care flutură steaguri cu culorile clubului ploieștean, este brutală de glasurile numeroșilor suporteri ai Progresului. Ofensiva bucureșteană funcționează perfect. Dispecerul **Dudu Georgescu** transmite pase precise spre laturile terenului. **Sandu** își etalează calitățile tehnice, depășindu-l pe Gruber. Pe extrema cealaltă **Bartales,** un jucător de 18 ani, nu cedează nici o clipă lupta cu mastivul fundaș **N. Ionescu.** Ocaziile de gol se succed cu repeziciune la poarta experimentatului Mișu Ionescu, care însă respinge totul. Mingea parcă ocolește butirile porții petroliste. **„Bine băieți! Foarte bine"** — se aude vocea antrenorului Iordache. **D. Ștefan** și **Bora,** un blond subțirel de 19 ani, acoperă întreaga zonă de la mijlocul terenului. **Ion Constantin** este strîns de chingile jocului sobru practicat de „centralii" **Mândoiu** și **Ticheli.**

Cele 90 de minute iau sfîrșit cu un scor alb. Cei de la Progresul au fost mai buni, au dominat mai mult. Ar fi meritat victoria. Vin prelungirile. Se luptă din răsputeri. **Moldovan** deschide scorul, **Sandu** egalează pentru Progresul. Petrolul se califică în optimi cu multă dificultate. Jucătorii, extenuați, părăsesc terenul. Cei mai tineri de la Progresul nu scot o vorbă. Pe fața lui **Bora** se prelinge lacrimi. Antrenorul **Iordache** vine și-i cuprinde de umeri : **Nu fi trist. Ampierdut calificarea, dar am jucat foarte bine și asta înseamnă că putem să sperăm în viitor".**

Gheorghe NERTEA

BUCUREȘTI. — În partida cu Progresul, atacantul ploieștean Moldovan înscrie golul cu care Petrolul ia conducerea.

Foto : S. BAKCI

„MAREA ZI" A UNEI ECHIPE MICI

...Sînaia s-a pregătit mult să aștepte pe delnătoarea Cupei. S-au pregătit suporterii, s-a pregătit echipa. Și duminică, de pe la ora 10, micul stadion al orașului a început să vibreze pentru marele meci. Carpați Sinaia, meritoasă echipă în seria a III-a a Diviziei C, eliminase în actuala ediție trei formații de o condiție cu ea (U.T.A. Cîmpina, Petrolul Tîrgoviște și U.C.M. Brașov) și două team-uri din divizia secundă (Metalul Plopeni și S. N. Oltenița) și lumea își făcuse iluzii, chiar dacă adversarul se numea Rapid și mai avea și altfel de nume sonore în formație. Sinăienii visau victoria, singura sansă de calificare, tabela de marcaj anticipa, chiar un 2—0 pentru Carpați la ora meciului, cînd stadionul, casele, dealurile și arborii din jur gemeau de lume.

...Înainte de meci. Antrenorul sinăienilor, **Gheorghe Corneanu,** pare calm. Spune că echipa sa e tînără („21 de ani e media de vîrstă"), că e omogenă, că are forță de joc, că toată săptămîna a pregătit acest meci. În momentul dat zice, chiar, că e optimist : **„Sper să cîștigăm cu 1—0 ! În fond, anul trecut, Rapid a făcut 0—0 la Zalna!..."** ! Optimismul antrenorului **Corneanu** ni se pare puțin exagerat. Landskrona... Rapid Viena...

...În tabăra rapidistă, atmosferă deconectată. Nu se vorbește despre meci. Cei mai mulți se tem de tenen. **„Cred că n-ai jucat în viața dumitale pe un asemenea teren !"** — îi spune **Neagu** lui **Ilie Greavu,** vechi **Neagu** lui **Ilie Greavu,** vicerecordmanul clubului giuleștean. **Greavu** răspunde că la Torino, în meciul acela cu Danemarca din preliminariile olimpice, cîștigat de naționala noastră cu 2—1, la fel a fost. Cînd să tasă echipa în teren, **Boc** mai întoarce spre ai săi și zice : **„Băieți, să nu uităm că Nichi e și așa astăzi atît de trist !"** Frații **Dumitriu** rămăseseră acasă, reținuți de accidentul tatălui lor...

Terenul e un adevărat iferno. O mlaștină la poalele Bucegilor. De cum începe jocul, la primul atac, sinăienii sînt gata-gata să deschidă scorul. Carpați Sinaia împinge lupta și mai departe, pînă la sacrificiu. Cît va rezista oare ?... **Focșăneanu,** frînarul echipajului de bob, fost campion european, virează prin nămol ca pe pîrtiile de la Cervinia. Iar cînd reușește să șuteze, balonul trece ca o nălucă, de puțin, pe lîngă poarta lui **Răducanu. Focșăneanu. Curcă,** și **Dogaru,** și inteligentul **Frincu** obligă defensiva Grantului să facă apel la toate cunoștințele sale. Carpați Sinaia nu-și permite o clipă de odihnă. Alergă tot timpul prin noroi, după golul numit calificare. Iar în min. 90 **Dogaru** trece la cîțiva centimetri cu capul pe lîngă o minge de gol care ar fi pus capăt prelungirilor. Dar au venit prelungirile. Totul pare un tablou expresionist. Nu mai distingi chipurile. Toți sînt stropiți de noroi din cap pînă în picioare. Iar băieții de la Carpați Sinaia aleargă tot timpul. Incredibilă această rezistență fizică ! **Neagu** scoate un gol aproape de pe linia porții. Cînd arbitrul **Liga** fluieră sfîrșitul jocului, după 120 de minute de luptă superbă, 20 de oameni erau în careul giuleștean, iar **Răducanu** prindea a nu știm cîta minge. Și 22 de statui, ca din ceramică de Tanagra, au plecat spre cabine. **„Fantastic au luptat băieții aceștia!"** îi aud pe **Boc** și **Mușat.** Era poate cea mai semnificativă apreciere a acestei mici echipe mari. Carpați Sinaia...

Mircea M. IONESCU

PETROȘANI. — Portarul Nagel de la A.S.A. Tg. Mureș plonjează în picioarele atacantului Alexandroni de la Știința Petroșeni, pe care Czako și Kiss nu l-au putut opri să se apropie periculos.

Foto : A. DUL